

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον κι' ἑβδομον μετροῦντες χρόνον
στὴν γῆν ἐδρεύομεν τῶν Παρθενῶνων.

Ἔτος χίλια κι' ἑννιάκοντα
κι' ἡ φυλὴ μας πάντα δρῶσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — δὲ κτὼ φράγχα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη — δέκα φράγχα καὶ ἑστὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμούσου τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμῆου» ἀνελλιπῇ
πρὸς δύο εἰκοσάφραγχα, κι' ὅποιος ἀπ' ἐξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Ἐξὺ τοῦ μηνὸς Γενναρίου.
φεύγουν οἱ καλικάντζαροι.

Ἑπτακόντα καὶ δέκα κι' ἐννιά,
καὶ μεγάλη παντοῦ παγωνιά.

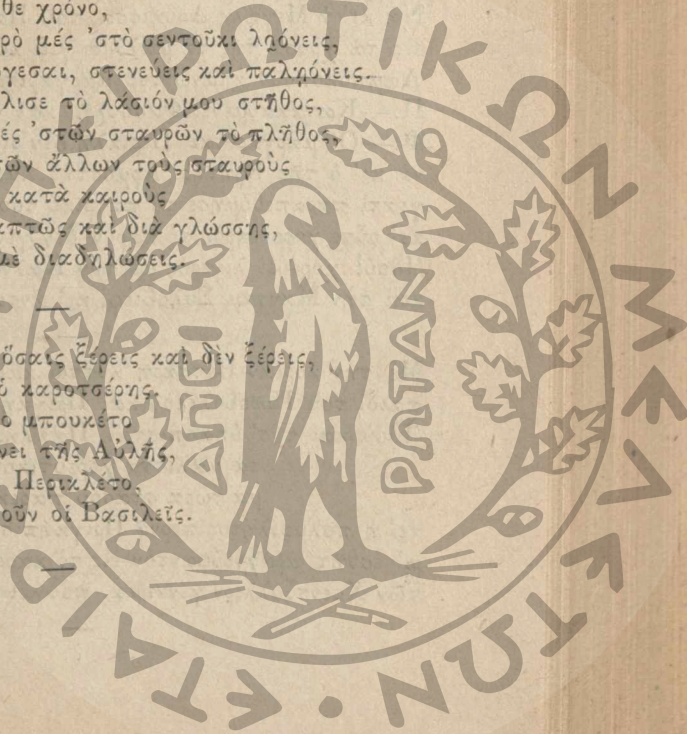
**Τῶν Ἀνακτόρων ὁ χορὸς
πολυτελεῖς καὶ ζωνηρός.**

Περικλέτος, Φασουλῆς,
πρὶν τοῦ μπάλου τῆς Αὐλῆς.

Φ.—Τρέξε, καὶ μένε Περικλῆ, νὰ βάλῃς τὴν βελάδα σου,
στὴν νὰ πᾶμε 'στὸ χορὸ νὰ δείξῃς τὴν γραλὰδα σου.
Π.—Μωρὲ μὲ τοῦτον τὸν καιρὸ
μοῦ λές νὰ πᾶω 'στὸ χορὸ;
Φ.—Πρέπει νὰ πᾶς 'στ' Ἀνάκτορα κρύνεις δὲν κρύνεις,
τὰ λουστρίνια σου καὶ μὴν παραζαρώνῃς.
Π.—Εὖ τὰ χιόνια δὲν ψηφᾷς, βρε Φασουλῆ θηρίο;
Φ.—Τὰ δόντια μου τὰ ψεύτικα κτυποῦν ἀπὸ τὸ κρύο,
νὰ τί νὰ κάνω, Περικλῆ, ποῦ τὸ Παλάτι πρέπει
γιὰ μιὰ φορὰ τοῦλάχιστον τὸν χρόνο νὰ μᾶς βλέπῃ.
Σήκω νὰ πᾶμε 'στὸ χορὸ
νὰ 'δῇς λεφοῦσι λαμπερὰ,
Δούκισσας, Δούκας, Πρίγκηπας, ρουμπίνια καὶ διαμάντια,
πᾶμε μὲ σου καὶ τὸ κλάκ καὶ τᾶσπρα σου τὰ γάντια,
νὰ μὴ φαίνεσαι καὶ σὺ πῶς εἶσαι σκυλόλογι...
πᾶμε κι' ἐνιάμιση βαρεῖ τοῦ τοίχου τὸ 'ρωλόγι.
Π.—Θέλω νὰ 'δῶ τ' Ἀνάκτορα, τοῦ μπάλου τῆς τσακί-
[στραῖς,

ἐσχάτως ὅμως ἔβγαλα 'στὰ πόδια μου χιονίστρας,
κι' ἂν τῶρα κι' ἄλλος πόλεμος γινόταν, σκυλομούρη,
δὲν θὰ 'μποροῦσα σὰν καὶ πρὶν νὰ τῶκοβα κουμποῦρι.
Φ.—Ἔβγα, παλῆὰ βελάδα μου, μέσ' ἀπὸ τὴν σεντοῦκα
νὰ πᾶς νὰ 'δῇς τὴν Δούκισσα καὶ τὸν Μεγάλον Δοῦκα.
Ἔβγα, παλῆὰ βελάδα μου, ποῦ μιὰ φορὰ καὶ μόνο
σε βάζω κάθε χρόνο,
κι' ὅλο τὸν ἄλλο τὸν καιρὸ μέσ' 'στὸ σεντοῦκι ληρόνεις,
κι' ἀπὸ τοὺς σκόρους τρώγεσαι, στενεύεις καὶ παλῶνεις.
Καὶ σὺ, Σταυρέ μου, στόλισε τὸ λακιδόν μου στῆθος,
ἔβγα κι' ἀκτινοβόλησε μέσ' 'στῶν σταυρῶν τὸ πλῆθος,
κι' εἶπε 'στῶν ἄλλων τοὺς σταυροὺς
ὅτι κι' ἐγὼ κατὰ καιροῦς
τὸ κράτος ὑπηρετήσα γραπτῶς καὶ διὰ γλώσσης,
μὲ σχέδια πολεμικὰ καὶ μὲ διαδηλώσεις.

Πᾶμε, Περικλῆ, νὰ 'δῇς ὅσους ἔφρεις καὶ δὲν ἔφρεις,
ἔφρασε κι' ὁ καρποτέρης.
Τὸ περιφῆλο μπουκέτο
μᾶς προσμένει τῆς Αὐλῆς,
πᾶμε πᾶμε, Περικλέτο,
πρὶν νὰ 'μποῦν οἱ Βασιλεῖς.

Όμως πάρε, Περικλέτο, και δρό τρεις εφημερίδες
κανονός θεμελιωμένου Γάλλου να τυλιζόμε μερίδες,
ή το μπουτι καμμιές κότας ή καμμιέ κουτιού σαρδέλα,
λίγη Ρούσικη σαλάτα και ζαμπόν και μπουταδέλα.
Όμως για καλό κακό πάρε, Περικλή ζευζέκη,
κι' ένα δίκανο τουφέκι,
επειδή μ' αυτό το κρύο μέσ' στού μπάλου τὰ σαλόνια
να τὸ ξέρης δίχως άλλο πὼς θὰ πέσουν μπεκατσόνια.

Έλα πάμε, μὴν ἀργῆς,
καὶ μὴν κωλυσιεργῆς.

Πάμε καὶ θ' ἀκούσης μύταις νὰ φυσούν σὰν καραμούζαις,
ὅμως ἀπὸ πρὶν νὰ κόψης καὶ δρό τρεῖς κορταῖς βεντούζαις,
να προλάβης καμμιὰ πούντα καὶ καμμιὰ πλευρίτιδα
καὶ τριπλὴ βρογχίτιδα.

Έφθασε κι' ὁ καροτσέρης... τὸν καιρὸ μὴ χάνομε...
πρόσμενε μας, καροτσέρη... στο μένουτο φθάνομε.

Ἡ δὴς τῶν λιμαδῶρων στὸν χορὸν τῶν Ἀνακτόρων.

Φ.— Πρόσχε, βρε Περικλέτο,
μὴ γλιστρίσης στὸ παρκέτο,
κι' ὡς ἀπάνω σηκωθῇ τοῦ χοροῦ τὸ παντελόνι
κι' ἡ δρό γάμπαις σου φανοῦν μέσ' στοῦ μπάλου τὸ σαλόνι.

Έλα κύτταξε, μωρέ,
τὸ βασιλικὸ καρέ.
Κύτταξε τί κόσμος γύρω σὰν ἐμβρόντητος χαζεύει...
μὲ τὴν δέσποιναν Ρωμάνου Βασιλῆας ἐκεῖ χορεύει,
κι' ὁ Διάδοχος ἰδοὺ
μὲ τὴν κόρην Τσαμαδοῦ.

Μωρὲ σπῆτι, μωρὲ μπάλος!...
νὰ κι' ὁ Δούκας ὁ μεγάλος.
Κύτταξέ τον πὼς γαλιζέι, μὰ κρατήσου νὰ μὴν πέσης
καὶ ξαπλώσης στὸ παρκέτο καὶ ρεζιλευτῆς, καυμένε,
ἡ Βασίλισσα χορεύει μὲ τὸν Πλέσσην, κι' ὁ Λεμπέσης
μὲ χορεύτρα σὰν λαμπάδα, ποὺ δὲν ξέρω πὼς τὴν λένε.

Νὰ κι' ἡ Μεγάλῃ Δούκισσα, τοῦ Παλατιοῦ μὲς θρόνμα!...
εἰς τὰ χρυσὰ τῆς τὰ μαλλιά γιὰ κύτταξε τί Στέμμα!
Λαμποκοποῦν ἀπάνω του μαργαριτάρια τόσα...
Π.— Κατακαυμένε, Φασουλῆ, καὶ νάχαμε καμπόσα!
Φ.— Οἱ μαργαριτάρια, Περικλῆ, δὲν ρίπτονται 'στοὺς κύνας...
νὰ κι' ὁ τῆς Κρήτης Ἀρμυστῆς... μὰς ἦλθε 'στὰς Ἀθήνας,
γιατὶ παραπεθύμησε τὸ πατρικὸ του σπῆτι,
κι' οὔτε χοροὶ πρὸς τὸ παρὸν δὲν γίνονται 'στὴν Κρήτη.
Ἰδοὺ! χορεύει λιγερὸς μὲ τὴν Καλλίνσκη-Βάσσου
καὶ τὴν Μαντᾶ Σολοδιέφ, κι' ἀνοίξε τὰ στραβά σου.

Μὲ τὴν κυρίαν Βότσαρη κυττῶ καὶ τὸν Νικόλαον,
παιδί τοῦ Πυροβολικοῦ καὶ Πρίγκηπα φιλόλαον.
Ἰδοὺ καὶ τὸς ὑπασπισταί, Πάλλης καὶ συντροφία,
τὰ μάλιστα χορευτικοί,
μὰ τώρα στάσου παρεκεῖ,
κι' ἡ πολυφιλήτος περνᾷ Πριγκήπισσα Σοφία...
μ' ἐσθῆτ' ἀραχνούφαντον εἰς τὸ καρὲ προβαίνει,
τῶν Χοεντζόλλερν γέννημα, πούναι μεγάλα γένη.

Έρχεται κι' ὁ Θεοτόκης, Μεγαλόσταυρος βαρὺς.
Π.— Πούναι, πούναι;

Φ.— Νάτος νάτος... τρέξε νὰ τὸν συγῇ
καὶ τὸν πῆρε τέλος πάντων ὕστερ' ἀπὸ δρό νυκτέραι,
ποὺ τὰ μούτρα τῶν πατέρων εἶχαν γίγει θειαφοκίαι.

Π.— Τὸν κυττάζω, Φασουλῆ,
'στὸ χορὸ δὲν πέρνει μέρος,
μὲ τὸν Βασιλῆα 'μιλεῖ
σοβαρὰ κι' ἰδιαιτέρως.

Ποῖος τὸ ξέρει τί νὰ λένε...

Φ.— Θὰ 'μιλοῦνε γιὰ τὸ κράτος.

Π.— Κύττα μὲν Ἀμερικᾶνα, πούναι γύναικος ἀφράτ.

Φ.— Μὴν κάνης ἔτσι, Περικλῆ, περίδρομος, σκασιμός...
ἰδοὺ παρὼν κι' ὁ κύριος Προϋπολογισμός.

Π.— Γιὰ τὸν Σιμόπουλο μοῦ λές;

Φ.— Γι' αὐτόν, βρε χασιμάς.

Ἀνάργυρος καὶ νούμερο ποσὼς δὲν διαφέρει.

Ἰδοὺ καὶ τὸ κορίτσι του, γλυκὸ καὶ ντιλικάτο.

Π.— Μὰ βλέπεις τὸν Καράπαυλο, παράσημα γεμάτου;

Φ.— Ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ δικαιοσύνην βρέχει.

καὶ μόνο 'στῆς μπαρμπέταις του παράσημα δὲν ἔχει.

Π.— Ἀμμ' ὁ Στάνης;

Φ.— Νάτος... βλέπει μ' ἓνα μάτι φλογί.

φαίνεται πὼς 'στὸ Τσιόγγο δὲν ἐσπούδασε χορὸ,

ἀλλ' ἂν διόλου δὲν χορεύη μέσ' στὸν κύκλον τὸν εὐαῖον.

ὅμως κάνει τοὺς δασκάλους καὶ χορεύουν μ' ἓνα πόδι.

Π.— Νὰ! καὶ μὴ γρηὶ μὲ τᾶσπρα... κύτταξέ τὴν νὰ...

Φ.— Νὰ μὲ πληθὸς Ταξιάρχας κι' ὁ Βουδούρης τῆς...

Ἄλλους ἔχει 'μπρός 'στὸ στήθος, ἄλλους ἔχει 'στὸ λαιμ.

ἓνας, δύο, τρεῖς καὶ κᾶτι. μὰ δὲν ἔχουν μετρημό.

Π.— Πὼς 'μπορεῖ καὶ τοὺς σηκώνει!... θὰ ζυγίζουνε βαρὺ.

ὅμως πρόσχε μὴ στάξουν 'στῆς βελᾶδες μας κερί.

Φ.— Κι' ὁ Ρωμάνος, Περικλῆ, σὼι διπλωματικό,

νάτος μὲ τὸν Μετζιτιέ καὶ τὸν Πορτογαλικό.

Π.— Μοῦ θαμπώσανε τὰ μάτια Ταξιάρχει καὶ Σταυροί.

κι' ἱποπόνης θησαυροί.

Φ.— Ἀμμὲ βλέπεις καὶ τὴν Κόντ, πρῶτης τάξεως κομμά.

Π.— Νὰ καὶ μὴν δεσποινὴς ἀπὸ κόκκαλα γεμάτη.

Φ.— Μὴ σκούζης ἔτσι, πρόστυχε... δὲν ἔχεις διόλου ταῖα.

τί μάτια ποὺ λιγόνονται καὶ πόσα στήθη πάλουν!...

εἶδον ὅσα τριγύρω μου γεγυμνωμένα κι' εἶπα:

«φαντάσου τέτοια κόκκαλα τί μαχητὰς θὰ βγάλουν!»

Π.— Ἀμμ' εἶδες καὶ τὴν Ἐτζερτων, ἐπίσημον Ἀγγλί.

καὶ τῶν πτωχῶν προστάτριαν φιλόνηρωπον;...

Φ.— Τὴν εἶδα.

Π.— Ἀμμ' εἶδες καὶ τὴν Κρᾶ καὶ Τσέρν;... νὰ! κι' ἓνα...

μὰ βλέπεις καὶ σ' αὐτὸ κοντὰ

κι' ἄλλα φυντάνια τροφαντὰ,

ποὺ τρώγονται, βρε Φασουλῆ, καὶ μὲ τὸ κοκκαλάκι;

Φ.— Γιὰ κύτταξε πρωτόβγαλταίς, γιὰ κύτταξε πρωτό...

μὲ τρόμους καὶ λαχτάραις,

πλὴν χρὴ θαρσεῖν, βρε Περικλῆ, καὶ τάχιον ἢ βραδύν.

εὐρύτατον εἰς τοὺς χοροὺς τὰς περιμένει στάδιον.

Μὰ κύττα τώρα καὶ τὴν Βάρβ, κυρὰ γλυκογελάστρα...

Π.— Τὴν εἶδα καὶ 'ζεστάθηκα, λές κι' ἦτανε θερμάστρα.

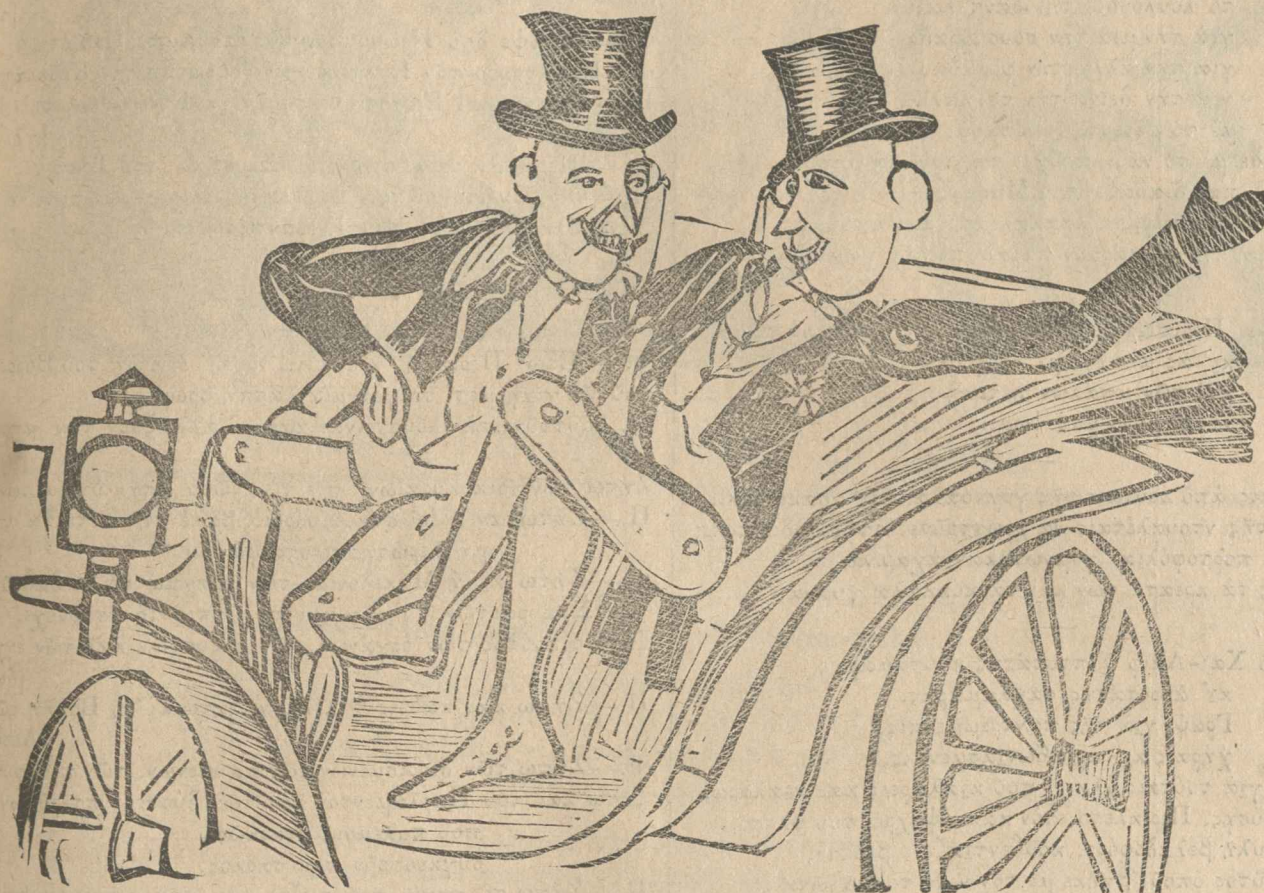
Φ.— Παραπολὺ, βρε Περικλῆ, 'στοὺς μπάλους παρεκτρέ...

σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία σου πρέπει θαρρῶ νὰ 'ντρέπῃσαι.

Π.— ὦχ! ἐκεῖνο τὸ πούλακι,

ποὺ χορεύει φτερωτό,

ἔχ! ἐκεῖνο τὸ χειλάκι.

τὸ ζαχαροζυμωτό.

Κίττα κόκκαλα καὶ πλάταις, μαύραις καὶ ξανθαῖς χωρί-
[στραῖς...]

Φ.— Πρόσχε μὴ σὲ πατήσουν. Περικλέτο, 'στῆς χιονίστρας.

Π.— Ἀμμ' δὲν βλέπεις, βρε χαλὲ,

καὶ τὴν ὁμορφὴ Δελεί;

ἄμμ' δὲν βλέπεις καὶ τὴν Καῦτα καὶ τὴν Μπούμπου καὶ τὴν

[Σούτς,

καὶ πολλοὺς ἀπαλλαγέντας, ὅπου τόκοφαν παππούς;

Φ.— Ἀμμ' δὲν βλέπεις, Περικλέτο, ποῦχες πρόσωπο λαγοῦ,

καὶ τῆς κόραις τοῦ Σμολένσκη, τοῦ γενναίου Στρατηγοῦ;

Χαίρεται κανεὶς νὰ βλέπῃ

τέτοιαις κόραις καθὼς πρέπει.

Π.— Κάνε πέρα γιὰ νὰ βλέπω... τραλαρὰ καὶ τραλαρό...

ὁ Γενήσαρλης ὁ Γιάγκος διευθύνει τὸν χορὸ.

Φ.— Γεῖά σου, Γιάγκο, μπράβο, Γιάγκο... τί διευθυντῆς τῶ-

τί προστάγματα πειθοῦς!

κι' ἀνταξίους βοηθοῦς

ἔχει τὸν Ἰωαννίδη καὶ τὸν Ζᾶκ τὸν Νεγρεπόντη.

Π.— Νὰ κι' ἓνας Πρέσβυς ποὺ περνᾷ χωρὶς νὰ βλέπῃ 'μπρός

[του.

Φ.— Κι' ὁ Δεληγιώργης φαίνεται μετὰ τῆς θυγατρὸς του,

πούναι 'στ' ἀλήθεια ντιστεγχε...

ἰδοὺ τὴν... ἄσπρα μὲ μουγκέ.

Π.— Ἀμμ' εἶδες, βρε, καὶ τὴν Χατζᾶν τὴν κεχαριτωμένη;

μὰ κύττα... μὲ τὴν κόρη του τὴν καλοκαμωμένη

κι' ὁ Σπύρος Λάμπρος ὁ λιγὺς 'στὴν αἰθουσαν ἐφάνη...

πάμε, μωρὲ, νὰ κάνουμε μαζί του συντροφιά.

κι' ἴσως ποὺ λές διὰλέξιν 'στὸ πόδι νὰ μὰ κάνῃ

γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολι καὶ τὴν Ἀγιά Σοφία.

Φ.— Κι' ὁ Λυκορέζος ἔρχεται μὲ Ταξιάρχας... κύττα τον...

Εἰσαγγελεὺς καὶ φοβήτρον μὲ πρόσωπον γλυκύτατον.

Μὰ 'δες καὶ 'λίγο παρεκεῖ

τί Συμβούλοι Δημοτικοί.

Π.— Νὰ! κι' ὁ Φωτίου 'πρόβαλε, μεσίτης ποὺ τὸν ξέρεις...

μὲ κεντὰ 'ποκάμισο παρὼν κι' ὁ Καλλιπερόης,

ποὺ μέσα 'στὸ Συμβούλιον τοῦ 'κάπνισε νὰ κάνῃ

ἐκ τοῦ προχείρου σχόλια καὶ 'στὸν Ἀριστοφάνη.

Φ.— Ὅμως ἐν μέσῳ τῆς χρυσῆς τοῦ Θεοῦ θεραπείας

καὶ 'στὸ μπουκέτο μέσα

ἰδοὺ παρὼν, βρε Περικλῆ, κι' ὁ Δήμαρχος Κροπίας,

φουστανελάς μὲ φέσα.

Π.— Ὅρίστε!... πὼς σοῦ φαίνεται νὰ τριγυρνᾷ 'στὴ μέση

καὶ τοῦ τὰς μὲ τὸ φέσι.

Μὰ στήθε πάλι, Φασουλῆ, 'στοὺς χορευτὰς ἡρῶα

κι' ἀρσενίων καὶ θηλυκῶν ξεφύλλισε μπιτῶα,

κι' ἀράδειας πορρέματα κι' ὀνόματα ποίηλα.

γιὰ νὰ διαβάσῃ τὸ κοινὸν καὶ νὰ πουλήσῃς φύλλα.

Φ.— Ὑμνοὺς ἀναξίφορμιγγας, βρε Περικλῆ, τονίσωμεν

καὶ πάλιν ἀνδρὰς χορευτὰς τῆς μῦδας ἐξυμνήσωμεν.

Γράψε γράψε σὰν καὶ πέσου γιὰ τὰ λούσα καθήμεν

εἴτε Φράγκας ἢ Ρωμηᾶς,

για την γόβα, την κορδέλα,
το λουλούδι, την δαντέλα,
για την μιά την σουσουράδα,
για την άλλη την φοράδα,
για την δαίνα τηντσιμπλοῦ
μέ το φόρεμα το μπλοῦ,
για την τάδε με το νάξι, ποῦχει τὰ μαλλιὰ φριζε
καὶ διαβάξει τὸν Μπουρζε,
ποῦ τὸ γάντι της μυρίζει μπακαλιάρο καὶ σκουμπρί
καὶ γιὰ νύφη τὴν φερμάrouν παραδόπιστοι γαμπροί.

Γράψε γράψε, Περικλέτο... φθάνει 'στοὺς χοροὺς νὰ πᾶμε
κι' ἄς μὴν ἔχωμε νὰ φᾶμε,
καὶ τῶν μπάλων ἡ τιμὴ
νᾶναι μόνο μας ψωμί.

Τάχα πόσαις ἀπὸ τούταις τῆς γυμνόπλαταις τσακίστραις
τοῦ χοροῦ τῆς νουαλέταις νὰ χρωστοῦνε 'στῆς μοδίστραις;
τάχα πόσα πορτοφόλια 'γυμνωθῆκαν ἄχαμνὰ
γιὰ νὰ 'δῆς τὰ κρέατά των καὶ τὰ κόκκαλα γυμνά;

Ὑμνησε τὸ Χαί-Λαίφ λεπτοτάτης κουταμάρας
κι' ἀβροτάτης σαχλαμάρας.
Γράψε γιὰ τῆς παντρεμμέναις,
χήραις κι' ἀρραβωνιασμέναις,

γράψε καὶ γιὰ τούταις ὅλαις, ποῦ κιαλάρεις καὶ κιαλάρω,
γιὰ ν' ἀκούσης, Περικλέτο, τὸν κακὸ ψυχρό σου φλάρο.

Π.—Φασουλῇ βελαδοφόρε, κουβεντιάξεις βερεσέ,
κύττα πλοῦτος ὁποῦ 'βγήκε με τὸν νέον τὸν Αἰῶνα....

ὅμως τώρα κάμε τόπο 'στοὺς 'δικούς μας ἀτασσεῖ,
ὅλο καὶ διπλωματία, τρικαντὸ ποῦ πάει γόνα.

Φ.—'Ακολούθων ὅφεις σπεύδουν καὶ με σπρώχνουν σοβα-

Π.—'Ολοι 'λύσσαζαν νὰ πᾶνε 'στὸ Βασιλικὸ καρέ. (ραί...)

Φ.—Τῆς στρυφνῆς διπλωματίας ξετυλίγουν κουβαρίστραις.

Π.—Τρέμω μήπως οἱ Μινίστροι μοῦ πατήσουν τῆς χιονί-

Φ.—Ραδινοτάτος μετ' ἄλλων (στραις.

Ραδινοὺς ὁ τῶν Τρικκάλων,

γραμματεὺς τοῦ Παρλαμέντου καὶ πολὺ πιστὸς τοῦ Κόντη,
ποῦ 'λογόφερε 'λιγάκι με τὸν νέο Νεγρεπόντη.

Π.—Τὸν Μαθιόπουλο κυττάζω, ποῦ τιμᾷ τὴν Ναυτική....

σκέπτεται τὴν Μαρτινίκα, μὰ καὶ τὴν 'Αμερική....

Φ.—'Ο Καρτάλης ὁ Βολιώτης δυνατὴ φιγούρα κάνει.

Π.—Ντόπια βιομηχανία τῆς Ζλατάνου τὸ φουστάνι.

Φ.—'Η μοδίστρα Κοκονέζου τόχει ράψει, ρεμπεσκέρη,

καὶ τῆς 'Ετζερτων τῆς Λαίδης τὸ 'ζωγράφισε τὸ χέρι,

Κρητικαῖς καὶ Θεσσαλαῖς τὸ 'κεντήσαν μιά χαρά,

καὶ δὲν 'πῆρε, Περικλῆ, τὸ Παρίσι τὸν παρᾶ.

Π.—Κύττα καὶ τῆς Ραλλοπούλαις,

δηλαδή τοῦ Μιλτιάδη,

πᾶν κι' ἡ δαὸ σὺν περδικούλαις,

τώρα βγαίνουν πρῶτο βράδυ.

Φ.—Τὴν κυρίαν Κῶστ κυττάζω... νὰ γυναῖκα, Περικλέτο.

Π.—Νὰ κι' ἡ Χὰ σὺν 'Ισπανιόλα... κάθε μάτι της σιλιέτο.

Φ.—Νὰ κι' ἡ Τζι τὸ κοριτσάκι με τὰ μάτια τὰ γλυκά.

Π.—Νὰ κι' ἡ Νεγρ, μιά νύμφη πρώτης... τρέξετε λαγωνικά.

Φ.—Ποῖον πλῆθος σταυροφόρων... παῖξε θούριον, ὀρχήστρα.

Π.—Τοὺς κυττάζω καὶ θυμοῦμαι τὴν παλιὰ τὴν 'Οθωνί-

στρα.

Φ.—Δὲν ὑπῆρχε, Περικλέτο, τόσον πλῆθος ὅταν ἔζη.

Π.—'Ολοι τοῦτ' οἱ σταυροφόροι περιμένουν τὸ Τραπεζί.

Φ.—Κυττάζω μιά, ποῦ τοὺς γαμπροὺς τοὺς σέρνει σὺν μα-

[γνήτης.

Π.—'Εγὼ κυττῶ τὸν Κούντουρο, Πρωθυπουργὸ τῆς Κρι-

Φ.—'Απόψε δαὸ Πρωθυπουργοὺς ξενίζει τὸ Παλάτι,

τὸν Κούντουρο τὸν Κρητικὸ, τὸν Τζώρτζη τὸν Κορριάτη.

Π.—Μὰ νὰ καὶ Ρῶσσοι, Φασουλῇ, καὶ Γερμανοὶ κι' Ε-

Φ.—'Πέρασαν τὰ μεσάνυχτα καὶ πᾶμε 'στὸ Τραπεζί.

Π.—Οἱ Σύμβουλοι τοῦ Στέμματος ἰδιαιτέρως πᾶνε

στῶν Βασιλέων τὸ Σουπὲ... φαντάσου τί θὰ φᾶνε.

(Ἀπὸ τῆς σάλαις βγαίνουν

καὶ 'στὸ Σουπὲ πηγαίνουν.)

Φ.—'Εξὼ Περικλῆ, χιονίζει... νὰ κι' ἡ κόρη τοῦ Βορρά,

ποῦ θὰ γίνη μετ' ὀλίγον μιά λάσπη βρωμερὰ

νὰ βουτοῦνε τὰ λουστρίνια καὶ ν' ἀλλάζουν τὴν μπογιὰ

Ζήτω τῶν νοικοκυραίων... πῆε τὸ πρῶτο 'στὴν ὑγείᾳ των.

Π.—Ζήτησαν κι' οἱ σταυροφόροι... βάλε τὴν πετσέτα 'μπρο-

μὴ λερώσης τὸ σταυρὸ σου.

Φ.—Ζήτω κι' ἡ Μακεδονία, τῶν γραμμάτων οἱ δαδούχοι,

τῶν Σταυραστῶν ἡ λιάρα καὶ τὸ τρύπιον τὸ τσαρούχι,

ζήτ' ὁ κρότος τῶν ὀργάνων τῶν πνευστῶν καὶ τῶν ἐγγύ-

Π.—Ζήτω καὶ καθεὶς Φιλέλλην, ζήτω κι' ἡ Βουλὴ τῶν

Φ.—Ζήτω τῶν διορισμένων, τῶν παυμένων, τῶν προσφύγων,

ζήτω καὶ τοῦ Παρλαμέντου καὶ τῶν δύο του πετέρων,

ποῦ πολέμους διαρκῶς

συγκροτοῦν περὶ σαρκός.

Π.—Ζήτω τὸ σπαθὶ ποῦ τρίζει καὶ 'στὰ μάρμαρα βροντᾷ

ζήτω κι' ἡ διπλωματία με τὰ τόσα τρικαντά.

Φ.—Βάλτε μέσα τῶν σαμπάνια νὰ τὴν πίνω νὰ γλιεντῶ,

νὰ τσουγκρίσω, νὰ κτυπήσω τρικαντὸ με τρικαντό.

Π.—Ζήτω τῶν ἀπαλλαγέντων, ζήτω κι' ὅλης τῆς παρᾶ.

Φ.—Νὰ μιά κότα κοκκαλιάρα, ποῦ δὲν ἔχει διόλου κρέα-

Π.—'Ισως νὰ μετεμψυχώθῃ μὲς 'στὴν κότα πρὸ καιροῦ

καρμιὰ ντάμα τοῦ χοροῦ.

Φ.—Τράβα μιά γιὰ τὰς συμβάσεις... 'πῆραν τέλος... νίκη

πῆε καὶ μιά παραπάνω

γιὰ τῆς Πόλις τὸν Σουλτάνο,

ποῦ 'δικὸς μας εἶναι τώρα καὶ τῆς γούνας μας μανίκι.

Π.—'Αρπάξε καρμιὰ σαμπάνια. πάρε καὶ κανένα μπουτι-

κρύψ' εὐγενικά με τρόπο καὶ σαρδέλαις τοῦ κουτιοῦ,

νὰ τὰ πᾶμε κατ' εὐθείαν 'στῆς φαμῆλαις μας, τσιφούτι,

νὰ τὰ φᾶν νὰ μακαρίσουν τὸν χορὸ τοῦ Παλατιοῦ.

Φ.—Τόκα κι' ἄλλη, Περικλέτο. τὸ ποτήρι σου κτυπῶ...

σὺν νὰ 'μέθυσα 'λιγάκι κι' ἔτσι μοῦρχειται νὰ πῶ

τὴν παχειὰ τὴν 'Αδριὰνα, ποῦ τὴν βοήθουν 'στὴν πλύση

καὶ γερὸ τῆς κουβαλοῦνε μετ' ἀπ' τοῦ Βορρά τὴ βρύσι.

Π.—Πῆνε, ὦρε, καὶ μὴ λυπῶσαι... καρμπανίτης ἀρεϊδῆς.

Φ.—Πᾶμε τώρα...

Π.—Πῶς; θὰ φύγῃς δίχως κοτιλλιὸν νὰ 'δῆς

Φ.—Τῶδες χίλιας δαὸ φορεῖ καὶ τι γίνεται τὸ ξέρεις.

Π.—Καὶ θὰ φύγῃς τὸ λοιπὸν δίχως διόλου ν' ἀναφέρῃς

τὰ φουστάνια τῶν παρᾶ καὶ τοῦ κόσμου τοῦ χρυσοῦ...

Φ.—Φύλαξε τὴν ὀρεξί σου 'στὸ χορὸ τοῦ 'Παρασάσου'.

Π.—'Εφουσκώσαμε κι' οἱ δαὸ μας... ὀρεξί ποῦ σου τὴν εἶχα-

μὰ καὶ σὺ δὲν 'πῆγες πίσω, καὶ δὲν ἤπιας καὶ μασιχ-

Φ.—'Απὸ πέρσου, Περικλέτο, λές καὶ τὴν 'φυλάγαμε.

Π.—'Ο σκοπὸς μας ἐπληρώθη... νύφου κι' ἀποράγαμε.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Εὐμῆρου μας, παρλαπῆτα πατριώτου,

ἀριθμὸς τριαντατρία, εἰς τὸν ὄραμον τοῦ Διδότου.